

Sygn. akt II Ka 247/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

4 listopada 2021r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Urszuli Piaseckiej- Telesińskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej

w K.

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2021r.

sprawy **E. P. (1)**

oskarżonej z art.284§1k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonej oraz przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego E. P. (2)

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 1 czerwca 2021r., sygn. akt II K 1495/19

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonej E. P. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego E. P. (2) kwotę 1.176zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed sądem I instancji.

III. Zasądza od oskarżonej oraz od oskarżyciela posiłkowego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części, to jest w kwotach po 10zł i wymierza im opłaty za to postępowanie w kwotach po 60zł.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 247/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 01.06.2021 r. sygn. akt II K 1495/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonej

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
I II.	<p>Obrońca oskarżonej orzeczeniu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 284 § 1 k.k. przez jego błędne zastosowanie, w sytuacji gdy oskarżona nie dysponowała środkami pieniężnymi pokrzywdzonego, a nadto nie dokonała żadnego rozporządzenia środkami pieniężnymi w sposób, który pozwalałby na przyjęcie stanowiska, że oskarżona postępowała z pieniędzmi jak ze swoją własnością, co z kolei powoduje, że wobec oskarżonej nie można stwierdzić że swoim zachowaniem zrealizowała znamię czynności sprawczej przestępstwa przywłaszczenia.</p> <p>Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego orzeczeniu zarzucił:</p> <p>a) naruszenie prawa materialnego w innym wypadku niż w zakresie błędnej kwalifikacji prawnej czynu, tj. art. 66 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 115 § 2 k.k. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, iż wina i szkodliwość społeczna zarzucanego czynu nie są znaczne, podczas gdy oskarżona działała w bezpośrednim zamiarze przywłaszczenia środków finansowych pokrzywdzonego, a dokonany przez nią zwrot przywłaszczonej sumy środków finansowych nastąpił dopiero po</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>skierowaniu aktu oskarżenia przez co zarówno wina oskarżonej jak i społeczna szkodliwość czynu wskazują, iż bezpodstawne było warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonej;</p> <p>b) naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 424 § 1 i 2 k.p.k. poprzez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku:</p> <p>- podstawy prawnej wyroku w zakresie punktu I, tj. przyczyn dla której Sąd uznał spełnienie wszystkich przesłanek uzasadniających zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania, polegający na ograniczeniu się przez Sąd do lakonicznego wskazania ich zaistnienia i zaniechaniu przedstawienia argumentacji, która była podstawą rozumowania Sądu w tym zakresie, w szczególności dotyczącej stopnia społecznej szkodliwości czynu – co uniemożliwia merytoryczną kontrolę uzasadnienia w ww. zakresie, z jednoczesną oceną stopnia społecznej szkodliwości społecznej czynu i postawy sprawcy (obecny wywiad środowiskowy oraz fakt zwrotu przywłaszczonych środków finansowych) nie z momentu popełnienia czynu, ale z momentu wyrokowania, tj. niezgodnie z obowiązującymi przepisami.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Obie apelacje okazały się niezasadne.</p>		

W pierwszej kolejności, odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonej, niezasadny okazał się zarzut obrazy przepisu prawa materialnego, tj. art. 284 § 1 k.k. przez jego błędne zastosowanie. Wbrew stanowisku obrony nie ulega wątpliwości, iż oskarżona swoim zachowaniem wypełniła wszystkie znamiona zarzucanego jej przestępstwa, w tym rozporządzała środkami pieniężnymi jak swoją własnością. Wskazać należy, iż rozporządzanie rzeczą nie ogranicza się jedynie do sprzedaży czy darowizny, zatem przeniesienia własności rzeczy na rzecz osoby trzeciej. Istotą przywłaszczenia jest bowiem jakikolwiek czyn uzewnętrzniający zamiar włączenia rzeczy lub prawa majątkowego do własnego majątku (wyr. SN z 2.12.2008 r., III KK 221/O8, Prok. i Pr. – wkł. 2009, Nr 5, poz. 13; L. Wilk, w: Królikowski, Zawłocki (red.), Kodeks karny. Część szczególna, t. 2, 2017, s. 708), w tym również definitywna odmowa zwrotu. Oskarżona konsekwentnie zaprzeczała, by brała jakiegokolwiek pieniądze i nie chciała ich oddać, wskazując że nie chce by jej mąż miał za dużo pieniędzy z uwagi na trwający konflikt. Niewątpliwie oskarżona zdawała sobie sprawę z faktu, iż pieniądze stanowią własność jej męża, zatem bezprawnie pozbawiła go władztwa nad nimi, uszczuplając jego majątek, a powiększając tym samym swój własny. Zatem wbrew twierdzeniu obrony, oskarżona zadysponowała prawem majątkowym, a odmawiając zwrotu pieniędzy uzewnętrżniła dyspozycję typową dla właściciela. Dla prawnokarnej oceny zachowania oskarżonej nie ma przy tym znaczenia, że to nie ona złożyła oświadczenie w kancelarii (...), celem przekazania kwoty

zadośćuczynienia bezpośrednio na jej rachunek, skoro następnie kategorycznie odmówiła ich zwrotu oskarżycielowi posiłkowemu. W świetle powyższego nie można zgodzić się z obrońcą, iż zachowanie oskarżonej było irrelewantne z prawnokarnego punktu widzenia, a argumentacja obrony w tym zakresie ma jedynie polemiczny charakter.

Z kolei w odniesieniu do apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, niezasadny okazał się zarzut naruszenia prawa materialnego w innym wypadku niż w zakresie błędnej kwalifikacji prawnej czynu, tj. art. 66 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 115 § 2 k.k. Kontrola instancyjna wykazała, iż Sąd meriti prawidłowo przyjął, iż wina i szkodliwość społeczna czynu oskarżonej nie są znaczne, mimo iż oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim i zwróciła przywłaszczoną sumę środków finansowych dopiero po skierowaniu do sądu aktu oskarżenia. Wskazać w tym miejscu należy, iż przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oprócz elementów strony podmiotowej jak np. zamiar sprawcy, należy brać pod uwagę również okoliczności należące do strony przedmiotowej czynu zabronionego takie jak rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków czy rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. W przedmiotowej sprawie Sąd prawidłowo za kluczowe uznał, iż oskarżona niezależnie od momentu na jakim znajdowało się postępowanie, zwróciła w całości należną pokrzywdzonemu kwotę

zadośćuczynienia. Jednocześnie wskazać należy iż wartość szkody mimo, iż nie była niska to jednak jej rozmiar nie był również znaczny. Ponadto oskarżona prowadzi ustabilizowany tryb życia, nie była uprzednio karana oraz cieszy się pozytywną opinią w miejscu zamieszkania.

Jednocześnie niezasadny okazał się zarzut naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 424 § 1 i 2 k.p.k. poprzez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podstawy prawnej wyroku w zakresie punktu I. Wskazać należy, iż Sąd orzekający w punkcie I wyroku wskazał dokładnie podstawę prawną rozstrzygnięcia, zatem nie ulega wątpliwości iż w uzasadnieniu odnosił się do przywołanych w tym punkcie przepisów z art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. Ponadto wbrew twierdzeniu skarżącego, Sąd wskazał i uzasadnił wszystkie przesłanki, na podstawie których doszedł do wniosku, iż wobec oskarżonej zasadne jest zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania, w tym dokonał pełnej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonej, a powielanie argumentacji Sądu orzekającego w tym zakresie jest niecelowe. Sąd odwoławczy nie dopatrył się również błędu w momencie dokonywania oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przez Sąd, tj. na moment wyrokowania. Należy bowiem przypomnieć, iż wszystkie przesłanki warunkowego umorzenia postępowania bezwzględnie muszą ziścić się w momencie stosowania tego instrumentu probacyjnego.

Okoliczności zaś dotyczące zachowania oskarżonej wobec

oskarżonego w innej toczącej się sprawie egzekucyjnej nie miały znaczenia dla oceny stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej w niniejszej sprawie, stąd Sąd odwoławczy oddalił wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z akt komorniczych.

Kierunek apelacji obligował Sąd odwoławczy również do dokonania kontroli w zakresie orzeczonego okresu próby, jednakże i w tym zakresie nie stwierdzono uchybień, bowiem okres dwóch lat próby będzie odpowiedni dla celów probacyjnych i wychowawczych. Sąd odwoławczy za zasadne uznał również orzeczenie od oskarżonej E. P. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 300 złotych.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Wniosek

Obrońca oskarżonej wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonej za winną popełnienia zarzucanego jej

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny
zasadny
częściowo zasadny

<p>czynu i wymierzenie oskarżonej kary w granicach przewidzianych ustawą ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania;</p> <p>- zasądzenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu kosztów związanych z udziałem pełnomocnika w niniejszej sprawie – według norm przepisanych za obie instancje</p>	<p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie powziął wątpliwości w zakresie sprawstwa i winy oskarżonej, z uwagi na co wniosek obrońcy o uniewinnienie okazał się niezasadny.</p> <p>W odniesieniu do wniosków pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, wskazać należy iż Sąd odwoławczy w toku kontroli instancyjnej nie dopatrył się podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku albo uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Z uwagi na złożony wniosek o zasądzenie od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje. Sąd odwoławczy z uwagi na brak rozstrzygnięcia o tych kosztach przez Sąd I instancji zasądził stosowną kwotę od oskarżonej z tytułu zwrotu oskarżycielowi posiłkowemu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem I instancji, w oparciu o przepis art.629k.p.k. w zw. z art.627k.p.k. Z uwagi</p>		

natomiast na nieuwzględnienie apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, to oskarżyciel posiłkowy ponosi swoje koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

I.

Przedmiot utrzymania w mocy

Warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej E. P. (1) o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. na okres próby lat 2, orzeczenie od oskarżonej na rzecz

Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia

Pieniężnego w kwocie 300 złotych, rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania

Przed Sądem I instancji.

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

Sąd odwoławczy w toku kontroli instancyjnej nie powziął wątpliwości w zakresie sprawstwa i winy oskarżonej, przy czym podzielił stanowisko Sądu I instancji, iż w sprawie spełnione zostały przesłanki z art. 66 § 1 k.k. uzasadniające zastosowanie wobec oskarżonej instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Sąd odwoławczy nie dopatrył przy tym uchybień w orzeczonym okresie próby w wymiarze 2 lat, jak również w zakresie orzeczonego od oskarżonej świadczenia

pieniężnego w kwocie 300 złotych oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem I instancji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	<p>Sąd odwoławczy na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z §15 ust.1 i 3, §11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800), zasądził od oskarżonej E. P. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego E. P. (2) kwotę 1.176 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem I instancji.</p> <p>O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 636 § 1 i 2 k.p.k. i art. 8 w zw. z art.7 w zw. z art.12 i na podstawie art.13ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) zasądzając od oskarżonej oraz od oskarżyciela posiłkowego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części, tj. w kwotach po 10 zł i wymierzył im opłaty za to postępowanie w kwotach po 60 złotych.</p>

7. PODPIS
Agata Wilczewska

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej E. P.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonej		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2

Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego E. P. (2)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania w stosunku do oskarżonej		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana